

Slootsmid zet in op zodenbemester voor klei en veen

Kwaliteits- en weersafhankelijker toedienen van vloeibare mest

Slootsmid heeft zijn alternatief voor de sleepvoetbemester net niet goedgekeurd gekregen. Het bedrijf zet nu vol in op zijn zodenbemester. Deze is volgens de fabrikant dankzij de voetvorm prima geschikt voor klei- en veengronden. In de ogen van Slootsmid moeten we wel toe naar kwaliteits- en weersafhankelijker bemesten. Dan ziet het bedrijf toch mogelijkheden voor de sleepvoetbemester.

Het net niet goedgekeurd krijgen van Slootsmids alternatief voor klei- en veengronden klinkt na afloop van de argumenten voor het zodenbemesten en het kwaliteitsverhaal als van een bedreiging een kans maken. Henk Eggink van fabrikant Slootsmid: "Wij hebben een alternatief ontwikkeld voor de sleepvoetbemester, waarbij de loonwerker of boer met de bestaande tank met een kleine extra watertank voldoet aan de gestelde eisen voor sleepvoetbemesting op klei- en veenweidegebieden. Dat heeft het op een haar na niet gehaald. Heel spijtig, maar de realiteit."

Slootsmid dacht er te zijn, maar haalde in de emissietest op één procent na niet de gelijke emissiewaarden als een zodenbemester. Eggink geeft wel aan dat dit gezien de variatie in

meetwaarden en omstandigheden wel heel zuur is, maar dat het tegelijk een vaststaand feit is. "We beraden ons er natuurlijk over of we met aanpassingen het systeem alsnog goedgekeurd kunnen krijgen en hebben nog wel enkele nieuwe ideeën om uit te werken, maar we kijken liever praktisch vooruit en dan is er zonder bijmengen van water op dit moment dus maar één oplossing, namelijk bemesten met de bestaande Slootsmid-zodenbemester", aldus Eggink. Vooralsnog heeft hij geen plannen om nieuwe proeven te doen met het alternatief. "Dat kost heel veel geld en tegelijk zien we goede kansen voor onze zodenbemester. Dat is de reden dat we daar nu vol op inzetten. Daar hebben we gegronde argumenten voor."

Twee centimeter diep

Slootsmid werkt bij de zodenbemesters al jaren met een plat kouter dat een vrij vierkante sleuf trekt. Dat kouter zorgt samen met de snijschijf en de mestuitloop dat de mest netjes in de relatief ondiepe sleuf komt en het gras schoon blijft. Volgens Slootsmid geeft dat een betere benutting, omdat je relatief minder luchtcontactoppervlak hebt en twee keer zoveel mest in de sleuf kunt bergen dan bij een even diep getrokken V-vormige bemestingsleuf. "Dat betekent dus ook dat we minder diep hoeven", vertelt Eggink. "Concreet kunnen we met onze bemesters bij een werkdiepte van twee centimeter een gift van circa twintig kuub per hectare kwijt. Die sleuf is ook goed constant te houden en dat is heel belangrijk in dit verhaal."

Vanwege de platte onderkant van het Slootsmid-bemesterkouter is er relatief weinig risico van te diep gaan bij een oneffen ondergrond. Daarbij kunnen de voeten zich snel aan hoogteverschillen aanpassen, omdat de elementen veerbelast zijn. "De veren zijn goed instelbaar en hebben geen massatraagheid, zoals hydraulische systemen dat wel hebben", zegt Eggink. Slootsmid heeft ervoor gekozen de druk van de bemester via de ophanging aan de tank of zelfrijder hydraulisch af te regelen. "Daar pak je de eerste grote klap, waarbij de veren dan voor de nodige kleine variaties in het veld zorgen", licht Eggink





LOONBEDRIJF HARM REITSMA, ALLINGAWIER

“Ook onder droge omstandigheden goed werk”

Harm Reitsma heeft een eenmansbedrijf en rijdt zelf in het voorjaar circa 50.000 kubieke meter mest uit. Hij werkt al jaren met de Slootsmid-zodenbemester op zware klei. “Dat gaat prima. Het mes snijdt zonder de klei zijwaarts en naar beneden te drukken het gras en de klei. De bemestervoetjes maken een ondiepe sleuf, zonder dat de natte klei gaat scheuren bij het opdrogen.” De mest wordt dankzij het snijden netjes zonder het gras te besmeuren in de getrokken bemestergeul gelegd. Hij geeft aan dat hij ook met bolle schijven heeft bemest, maar dat het daar niet bij werkt. “Bij sterk drogend weer kun je dan bij wijze van spreken je fiets wel in de scheuren parkeren.” Reitsma vertelt dat de Slootsmid op droge kleigrond ook goed werkt. “De combinatie van de dunne snijschijf en de voetjes geven toch goed werk, waarbij ze wel een voldoende diepe bemestersleuf trekken voor de lagere giften, terwijl bolle schijven er dan niet inkomen.”

toe. Hij geeft aan dat een loonwerker die hier goed mee omgaat een heel goede, constante diepte bewerkstelligt zonder dat de klant bang hoeft te zijn voor te diep of te ondiep gaan. Dat is een belangrijk deel van het nieuwe bemesten”, aldus Eggink. Hij geeft aan dat loonwerkers dit normaal gesproken goed kunnen. “Dat zit in hun genen.” Door in het voorjaar de gift in tweeën te knippen - voor en na de eerste snede - voor beperktere giften is er volgens Eggink met dit systeem op veen en klei prima te bemesten. “Ook dat komt de benutting ten goede.”

Weersafhankelijk werken

Eggink wijst daarbij nadrukkelijk op het bijbehorende andere gedrag. “De verplichting van water toevoegen klopt ook met het praktijkgevoel dat je voor een goede benutting het liefst in nattere, bewolkte, wat regenachtige periodes bemest. Hier nadrukkelijker op sturen, heeft volgens ons een groter effect dan de keuze voor wel of geen sleepvoetbemester”, zegt Eggink. Hij is ervan overtuigd dat het afgekeurde alternatief voor de sleepvoetbemester onder goede omstandigheden veel minder ammoniak uitstoot dan een zodenbemester bij schraal drogend weer. Hij voegt eraan toe dat je dan op klei- en veengebieden ook weinig last hebt van de bezwaren van de zodenbemester en deze dus kunt inzetten. “Ons systeem heeft daar sowieso al geen last van. We hebben al meerdere zodenbemestercombinaties verkocht in die gebieden en eigenlijk nooit klachten gehad”, zegt Eggink. Hij legt uit dat de Slootsmid-zodenbemester

dankzij de combinatie van de smalle snijschijf in combinatie met de ondiep werkende voetjes in deze gebieden goed werk levert onder alle omstandigheden.

Deels sleepvoeten

De weersnuance zit niet in de regelgeving, maar zou er volgens Eggink eigenlijk wel in moeten zitten. “Dat is verantwoord omgaan met de praktijk. Bij regenachtig weer zie ik geen enkele reden om zelfs de sleepvoet niet toe te laten”, zegt Eggink. Dat betekent dat je bij een natte winter of voorjaar in de regel de eerste gift prima met de sleepvoetbemester kunt realiseren. Hij geeft toe dat je bij langdurig droog weer in voorjaar en zomer, zoals afgelopen jaar, met de sleepvoetbemester dan een probleem hebt. “Dan zullen we toch geregistreerd water moeten bijmengen, maar dat is te realiseren. Dat is echter wat anders dan altijd.”

Dan zal Slootsmid dus alsnog de registratie op zijn sleepvoetbemesters moeten bouwen voor die enkele keren dat er in droge perioden wordt ‘gesleepvoet’. Als de eisen bekend zijn en de techniek daar is, is dat volgens Eggink een eis waaraan goed kan worden voldaan. Of anders in het voorjaar sleepvoeten en bij droogte later in het seizoen met de zodenbemester werken.

TEKST: Gert Vreemann

FOTO’S: Slootsmid, Vreemann



Slootsmid werkt met een laag trekpunt en veren voor een zo goed mogelijke bodemaanpassing.



De bodemdruk wordt centraal via de hef hydraulisch ingesteld. Daar maak je de grote klap.



De sleepvoetbemester van Slootsmid heeft dezelfde voeten en ook een laag trekpunt, maar geen veren en geen snijschijven.